

**DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ**

REGLEMENTĂRI PRIVIND POLUAREA FONICĂ ÎN UNELE STATE MEMBRE ALE UNIUNII EUROPENE

material documentar

mai 2026

Materialele elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa:

Documentare și sinteză: Andra Andronic, consilier parlamentar.
Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: doc@cdep.ro

CUPRINS

AUSTRIA	4
BELGIA.....	7
FINLANDA	8
FRANȚA.....	11
GERMANIA	12
ITALIA.....	16
LUXEMBURG	19
SLOVENIA	21
UNGARIA.....	23

NOTĂ:

Materialul documentar prezintă câteva dintre răspunsurile statelor membre ECPRD la solicitarea formulată de Parlamentul Cehiei, înregistrată cu numărul 5995/2025, cu privire la poluarea fonică generată de spectacolele organizate în aer liber și de evenimentele muzicale, precum și de funcționarea restaurantelor și a cluburilor de noapte în zonele rezidențiale. Menționăm că informațiile au fost verificate și completate acolo unde a fost necesar.

ASPECTE COMPARATIVE

AUSTRIA

Din punct de vedere juridic, zgomotul reprezintă o temă transversală, reglementată de diverse legi și alte acte normative, în funcție de sursa sa. Prin urmare, nu există o singură autoritate competentă generală, ci mai multe autorități responsabile.

Zgomotul generat de spectacolele publice în aer liber și de evenimentele muzicale este reglementat în mod special de legile privind evenimentele ale landurilor federale, ale căror dispoziții sunt, în general, asemănătoare:

- [articolul 23](#) din Legea privind evenimentele din Viena din 2020 (Viena) conține o reglementare detaliată a limitelor de zgomot admise, exprimate în decibeli; autoritățile competente pot autoriza limite diferite în anumite cazuri;
- Secțiunea 3(c) din [Tiroler Veranstaltungsgesetz 2003 \(Tirol\)](#), secțiunea 4(2)(2) din [Oberösterreichisches Veranstaltungssicherheitsgesetz \(Austria Superioară\)](#) și secțiunea 3(1)(c) din [Kärntner Veranstaltungsgesetz \(Carintia\)](#) stipulează că evenimentele trebuie să se desfășoare fără a produce un deranj nejustificat sau o afectare nejustificată cauzată de imisii¹; menționăm că definiția juridică a afectării nejustificate cauzate de imisii (zgomot, miros, fum, vibrații, căldură, expunere la lumină, unde sonore sau altele asemenea) apare în [Secțiunea 2\(11\)](#) din Legea privind evenimentele din Carintia, considerându-se că are loc atunci când “modificările condițiilor locale reale provocate de eveniment pot fi considerate ca fiind extrem de deranjante pentru o persoană fizică sănătoasă, cu o sensibilitate normală”; în practică, restricțiile sunt impuse de autoritatea competentă;

¹ Prin imisii se înțelege transferul poluanților în atmosferă către un receptor.

- [Legea privind evenimentele din Stiria](#) din 2012 (Steiermärkisches Veranstaltungsgesetz 2012) nu conține o dispoziție generală privind zgomotul, dar prevede că evenimentele trebuie desfășurate într-un mod care să nu pună în pericol sănătatea participanților (articolul 4 alineatul (2) punctul 1).
- conform secțiunii 3(4)(1-4) din [Niederösterreichisches Veranstaltungsgesetz \(Austria Inferioară\)](#), organizatorul evenimentului este obligat să oprească evenimentul în cazul producerii unor neplăceri nejustificate, iar secțiunea 2(3)(e) din [Vorarlberger Veranstaltungsgesetz \(Vorarlberg\)](#) stipulează că evenimentul trebuie organizat astfel încât să se evite neplăcerile nejustificate și impactul grav asupra mediului;
- conform [secțiunii 14\(1\)\(d\) din Legea privind evenimentele din Salzburg din 1997 \(Salzburg\)](#), evenimentul trebuie interzis în cazul în care locul de desfășurare nu pare a fi adecvat pentru organizarea evenimentului, în special atunci când este probabil să se producă perturbări nejustificate (zgomot, praf, gaze de eșapament sau ape reziduale).
- în conformitate cu [articolul 12 alineatele \(1\) și \(2\) punctul 5 din Legea privind organizarea evenimentelor din Burgenland \(Burgenland\)](#), evenimentele trebuie, în principiu, să se desfășoare în spații autorizate pentru organizarea de evenimente, în cazul în care se utilizează difuzoare, alte echipamente sau instalații care pot provoca neplăceri.

[Agenția pentru Mediu din Austria](#) a elaborat un [Ghid](#) fără caracter obligatoriu, menit să ofere sprijin reprezentanților autorităților și organizatorilor de evenimente în procesul de planificare și autorizare. La evaluarea imisiilor de zgomot în conformitate cu acest ghid, trebuie luate în considerare două criterii: cât de des au loc aceste evenimente și cât de ridicate sunt nivelurile de zgomot?

Toate legile privind evenimentele menționate mai sus ale landurilor federale conțin dispoziții de drept penal administrativ care sancționează încălcările dispozițiilor legale cu amenzi; iată câteva exemplificări:

- [articolul 43 alineatul \(1\) punctul 3 din Legea privind evenimentele din Viena](#) prevede o amendă (de până la 12.000 €) pentru depășirea limitelor de zgomot stabilite prin lege, fiind singurul cadru normativ care conține o sancțiune atât de drastică;
- de regulă, autoritățile responsabile impun limite individuale de zgomot pentru fiecare eveniment; depășirea acestor cerințe oficiale constituie, de regulă, contravenții administrative pasibile de amendă (spre exemplu, [secțiunea 32\(1\)\(b\) și \(2\) din Legea privind evenimentele din Salzburg](#), prevede o amendă de până la 3.700 €);

- conform [secțiunii 30\(1\)\(k\) și \(2\) din Legea privind evenimentele din Carintia](#), organizarea unui eveniment care provoacă o perturbare inacceptabilă a vieții oamenilor prin imisii (de exemplu, zgomot, mirosuri, vibrații, căldură, expunere la lumină sau oscilații), se sancționează cu o amendă de până la 7.260 €;
- atunci când organizatorul evenimentului nu oprește evenimentul în cazul apariției unor neplăceri/ perturbări nejustificate, acesta poate fi sancționat cu o amendă de până la 7.000 € ([secțiunea 14\(1\)\(4\) din Legea privind evenimentele din Austria Inferioară](#)).

Menționăm că zgomotul generat de funcționarea restaurantelor și a cluburilor de noapte în zonele rezidențiale este reglementat de următoarele acte normative:

- [articolul 364](#) alineatul (2) din Codul civil (ABGB) prevede impunerea unei măsuri de încetare/ interdicere a zgomotului sau altor neplăceri (ape uzate, fum, căldură, mirosuri, vibrații) provenite de la alte proprietăți atunci când se depășește nivelul local obișnuit și este afectată în mod semnificativ utilizarea proprietății celui care a depus sesizarea;
- [articolul 364a](#) din Codul civil (ABGB), prevede dreptul proprietarului afectat la despăgubiri;
- potrivit [articolului 74 alineatul \(2\) punctul 2](#) din Gewerbeordnung (GewO) (Legea privind comerțul) unitățile comerciale pot fi construite sau exploatate doar cu aprobarea autorităților competente, în cazul în care, din cauza utilizării mașinilor și echipamentelor, a modului de funcționare a acestora, a dotărilor sau altor motive, sunt de natură să deranjeze vecinii prin miros, zgomot, fum, praf, vibrații sau într-un orice alt mod; potrivit [secțiunii 366\(2\) din Legea austriacă privind comerțul](#), exploatarea unor astfel de instalații fără autorizație se sancționează cu o amendă de până la 3600 €;
- zonele de luat masa în aer liber sunt reglementate separat de secțiunea [76a din Legea privind comerțul](#).

Informații suplimentare despre zgomot și protecția fonică pot fi găsite pe [site-ul Ministerului Federal pentru Acțiuni Climatice, Mediu, Energie, Mobilitate, Inovare și Tehnologie](#).

BELGIA

În Belgia, combaterea zgomotului reprezintă o competență regională. Cu toate acestea, și alte niveluri de guvernare au un rol important. Autoritatea federală, de exemplu, este responsabilă de standardele privind produsele și, prin urmare, și de standardele acustice aplicabile acestora.

Regiunea Bruxelles-Capitală

Standardele privind zgomotul sunt definite în mai multe acte normative. Legislația se referă, printre altele, la:

- permisele de mediu pentru activități sau utilaje;
- exploatarea unui local public sau privat care difuzează sunet amplificat în spații deschise publicului;
- „zgomotul de vecinătate” care nu face obiectul unui permis de mediu.

Concret, aceste standarde depind de următoarele elemente:

- ziua săptămânii (zile lucrătoare, sâmbete, duminici, sărbători legale);
- momentul zilei (zi, seară, noapte);
- zona în care se află compania; aceste zone, denumite PRAS (Planul Regional de Utilizare a Teritoriului), împart teritoriul regiunii în zone rezidențiale, zone mixte, zone industriale etc.

În cazul problemelor legate de zgomot, este posibilă depunerea unei plângeri în vederea efectuării unor măsurători de zgomot. Pentru informații generale cu privire la poluarea fonică și semnalarea autorităților aparținând Regiunii Bruxelles-Capitală, accesați [următorul link](#). Pentru raportarea unei probleme legate de poluarea fonică/zgomot sau vibrații provenite din activități și servicii de agrement (sport, cultură, școli, festivaluri), consultați [următorul link](#).

Regiunea Valonia

Valorile-limită pentru zgomotul ambiental sunt stabilite printr-un [decret](#), care conține un capitol dedicat zgomotului. Valorile-limită se aplică nivelului particular de zgomot al stabilimentului comercial.

Regiunea Flandra

Depășirea nivelului maxim de zgomot într-o unitate comercială fără a deține permisul de mediu, notificarea sau autorizația necesară echivalează cu săvârșirea unei infracțiuni de mediu, care poate conduce la impunerea unei amenzi operatorului/organizatorului, dar și chirieșului sălii de petreceri, DJ-ului, inginerului de sunet etc.

Există trei categorii în funcție de nivelul de zgomot din stabiliment:

- Categoria 1: nivel maxim de zgomot ≤ 85 dB(A) LAeq, 15min;
- Categoria 2: nivel maxim de zgomot > 85 dB(A) LAeq, 15min și ≤ 95 dB(A) LAeq, 15min;
- Categoria 3: nivel maxim de zgomot > 95 dB(A) LAeq, 15min și ≤ 100 dB(A) LAeq, 60min.

Menționăm că LAeq reprezintă nivelul mediu al zgomotului măsurat pe o anumită perioadă, mai exact 15 sau 60 de minute, în funcție de categorie.

FINLANDA

[Legea privind ordinea publică \(612/2003\)](#) are drept scop promovarea ordinii și securității publice și restricționarea oricărei activități care perturbă ordinea publică. Prin urmare, Legea privind ordinea publică poate fi aplicată și în situațiile în care, de exemplu, ascultarea muzicii provoacă perturbări într-un loc public.

În conformitate cu Legea privind ordinea publică, este interzisă perturbarea ordinii publice sau punerea în pericol a siguranței în locurile publice prin producerea de zgomot și prin alte mijloace similare, ca, de exemplu, redarea muzicii la un volum prea ridicat.

Această activitate este interzisă de lege și în afara domeniului public dacă efectul său se extinde asupra domeniului public. Astfel, dacă muzica este redată dintr-un spațiu interior destinat uzului privat, dar se aude puternic într-un loc public, provocând perturbări, această faptă poate fi sancționată ca o încălcare a Legii privind ordinea publică (amendă).

În sensul prezentei legi, prin „loc public” se înțelege un loc accesibil publicului sau destinat utilizării generale, cum ar fi un drum, o stradă, un trotuar, o piață, un parc, o plajă, un teren de sport, o zonă acvatică, un cimitir, o clădire, un mijloc de transport public, o agenție, un birou, o stație de trafic, un centru comercial, un spațiu comercial sau un restaurant.

Menționăm că în Finlanda acordarea de despăgubiri persoanelor afectate de poluarea fonică nu este o practică obișnuită. Ar fi necesară o acțiune civilă în instanță pentru acordarea de despăgubiri.

În plus, [Legea privind relațiile de vecinătate \(26/1920\)](#) conține următoarea dispoziție (vezi articolul 17):

- Proprietatea, clădirea sau apartamentul nu pot fi utilizate într-un mod care să cauzeze vecinilor, persoanelor care locuiesc în apropiere sau administratorului proprietății, clădirii sau apartamentului o expunere nejustificată la substanțe nocive

pentru mediu, la fum, murdărie, praf, mirosuri, umiditate, zgomot, vibrații, radiații, lumină, căldură sau alte efecte similare.

- La evaluarea caracterului excesiv/nejustificat al expunerii, trebuie luate în considerare condițiile locale, caracterul obișnuit al expunerii, intensitatea și durata acesteia, momentul apariției, precum și alte aspecte similare.

[Legea privind protecția mediului \(527/2014\)](#) reglementează la articolul 118 privind activitățile temporare care generează zgomot și vibrații următoarele: “operatorii trebuie să notifice autoritatea municipală de protecție a mediului, pe cale electronică, cu privire la măsurile sau evenimentele care provoacă zgomot sau vibrații temporare, cum ar fi lucrările de construcție sau evenimentele publice, dacă există motive să se preconizeze că astfel de zgomote sau vibrații vor fi deosebit de deranjante”.

Menționăm că în completarea Legii privind ordinea publică vin dispozițiile concrete în materie ale municipalităților.

Spre exemplu, [Regulamentul privind protecția mediului al orașului Helsinki](#) conține următoarele prevederi referitoare la zgomot:

“Articolul 21 - Obligația de a depune o notificare privind activitățile care vor genera zgomot sau vibrații temporare deosebit de perturbatoare

Operatorul trebuie să depună o notificare scrisă (notificare privind zgomotul) în conformitate cu secțiunea 118 din Legea privind protecția mediului către autoritatea de protecție a mediului a orașului Helsinki cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea operațiunilor pentru următoarele operațiuni:

[...]

3. un concert în aer liber sau alt eveniment public, dacă

- se utilizează amplificatoare de sunet noaptea, între orele 22.00 și 7.00, sau

- se organizează concerte în aer liber de amploare în același loc în mai mult de 20 de zile pe an. (Notă: Obligația de a depune o notificare privind zgomotul pentru concertele în aer liber organizate în timpul zilei nu va intra în vigoare până la 1 ianuarie 2027);

4. competiții de curse auto;

[...]

6. un spectacol de artificii, în cazul în care se utilizează artificii care explodează în aer liber noaptea, după ora 22.00; artificiile lansate după miezul nopții pot fi aprobate doar în baza unor motive justificabile; cu titlu de excepție, spectacolele de artificii de Revelion nu trebuie raportate”.

Articolul 22 - Zgomotul sau vibrațiile deosebit de deranjante pe timp de noapte

Activitățile care generează zgomot sau vibrații deranjante sunt interzise în vecinătatea clădirilor rezidențiale, a unităților de cazare și a unităților de îngrijire pe timp de noapte, între orele 22.00 și 7.00.

[...]

Această interdicție nu se aplică evenimentelor sau operațiunilor de scurtă durată, cu condiția ca numărul, durata și orele de finalizare ale evenimentelor organizate în aceeași zonă pe parcursul anului, precum și zgomotul generat de acestea, să nu constituie o perturbare nejustificată pentru persoanele afectate.

Orice operațiuni desfășurate pe timp de noapte care generează zgomot și vibrații sunt supuse obligației de notificare și necesită consultarea cu privire la măsurile adecvate de reducere a zgomotului, conform prevederilor articolului 17.

[...]

Reducerea zgomotului și a vibrațiilor trebuie realizată utilizând cele mai bune tehnici disponibile atunci când se lucrează în vecinătatea clădirilor rezidențiale, a unităților de cazare și a centrelor de îngrijire.

Articolul 23 - Spectacolele de stradă și utilizarea echipamentelor de amplificare a sunetului

Sistemele de sonorizare în aer liber din magazine și restaurante trebuie reglate astfel încât utilizarea lor repetată să nu provoace poluare fonică în vecinătăți. Această dispoziție se aplică și echipamentelor de sonorizare din interiorul magazinelor și restaurantelor, în cazul în care zgomotul generat de utilizarea acestora se propagă prin ferestrele sau ușile deschise.

Utilizarea repetată a echipamentelor de amplificare a sunetului în aer liber în vecinătatea clădirilor rezidențiale și a unităților de cazare și îngrijire este interzisă între orele 22.00 și 7.00 dimineata. În vecinătatea unităților de îngrijire și educaționale, a instituțiilor religioase și a altor locuri similare deosebit de sensibile, utilizarea repetată a echipamentelor de sonorizare este interzisă și în timpul zilei.

În cazul în care se organizează evenimente temporare de scurtă durată în spațiile exterioare ale magazinelor și restaurantelor, unde se utilizează echipamente de sonorizare prin derogare de la alineatele (1) și (2) ale articolului 23, provocând poluare fonică temporară în vecinătate, există obligația de a informa persoanele afectate cu privire la eveniment, urmând a fi negociate măsurile adecvate pentru prevenirea poluării fonice, potrivit prevederilor articolului 17. În plus, trebuie depusă o notificare privind

zgomotul pentru anumite evenimente, în conformitate cu secțiunea 118 din Legea privind protecția mediului, astfel cum se prevede la articolul 21”.

FRANȚA

Potrivit prevederilor [articolului R571-26](#) din Codul de mediu, “zgomotele generate de activitățile care implică difuzarea de sunete amplificate la niveluri sonore ridicate în locurile deschise publicului sau care primesc public nu pot, prin durata, repetitivitatea sau intensitatea lor, să afecteze liniștea sau sănătatea vecinilor. În plus, emisiile sonore ale activităților prevăzute la [articolul R571-25](#), care se desfășoară într-un spațiu închis, nu trebuie să genereze, în spațiile utilizate în scop rezidențial sau destinate unei utilizări care implică prezența prelungită a persoanelor, o depășire a valorilor limită ale emisiunii spectrale de 3 decibeli în octavele normalizate de la 125 hertzi la 4 000 hertzi, precum și o depășire a emisiunii globale de 3 decibeli ponderați A”.

Legislația franceză în materie se aplică în mod egal atât unităților permanente (restaurante, discoteci etc.), cât și celor temporare (festivaluri, sărbători etc.).

Operatorul localului sau organizatorul evenimentului trebuie să realizeze un *studiu de impact al poluării fonice*, cu scopul de a preveni poluarea fonică care ar putea afecta liniștea sau sănătatea vecinilor. Studiul evaluează impactul asupra poluării fonice al diferitelor configurații posibile de amenajare a sistemului de difuzare a sunetelor amplificate, existând posibilitatea instalării unor limitatoare de presiune acustică.

Acest studiu trebuie actualizat în cazul modificării amenajării spațiilor, a activităților sau a sistemului de sonorizare, dacă acestea nu sunt prevăzute în studiul inițial.

Organizatorul trebuie să poată prezenta studiul în cazul unui control. Acesta poate fi sancționat cu o amendă de 1500 € (dublată în caz de recidivă) dacă nu este în măsură să prezinte sau dacă nu prezintă o atestare de verificare a limitatoarelor atunci când instalarea acestora este prevăzută de studiu.

Orice persoană care se consideră prejudiciată de poluarea fonică din vecinătatea sa poate introduce o acțiune în instanța de judecată din localitatea în care se află unitatea comercială incriminată. Petentul trebuie să demonstreze existența prejudiciului adus, adunând cât mai multe dovezi în sprijinul cererii sale, în special:

- corespondența schimbată cu operatorul;
- un proces-verbal întocmit de comisarul judiciar, dacă este cazul;
- mărturii, petiții, [...];

- un certificat medical, dacă starea sa de sănătate s-a deteriorat din cauza acestor poluări sonore.

În acest caz, judecătorul poate să constate răspunderea operatorului pentru perturbarea anormală a vecinătății și să dispună următoarele măsuri:

- obligația de a efectua lucrări de izolare fonică a unității sau închiderea provizorie a acesteia, cu titlu de sancțiune;
- plata de despăgubiri pentru repararea prejudiciului suferit;
- plata unei amenzi de maximum 1500 € (3000 € în caz de recidivă);
- confiscarea echipamentului care a produs zgomotul (de exemplu, echipament de sonorizare).

Regulamentele în materie se regăsesc în următoarele coduri de legi:

[Codul de mediu: de la articolul R571-25 până la articolul R571-28;](#)

[Codul sănătății publice: articolul R1336-10.](#)

GERMANIA

În Germania, la nivel federal, protecția cetățenilor împotriva zgomotului dăunător sănătății revine în competența Ministerului Federal al Mediului, Protecției Naturii, Securității Nucleare și Protecției Consumatorilor, care stabilește obiectivele și strategiile generale în materie².

Prevederile legislative principale se regăsesc în [Legea federală privind protecția împotriva efectelor nocive asupra mediului cauzate de poluarea aerului, zgomot, vibrații și alte fenomene similare \(BImSchG\)](#). Reglementările federale sunt completate de reglementări specifice fiecărui land, în special în domeniul zgomotului generat de activitățile sportive și de agrement.

În general, se aplică principiul conform căruia oamenii trebuie protejați împotriva efectelor nocive asupra mediului cauzate de zgomot. Reglementările legale au scopul de a proteja vecinătatea împotriva zgomotului industrial³.

² [BMUKN: Protecție împotriva zgomotului - Despre ce este vorba?](#)

³ [BMUKN: Zgomot industrial.](#)

La nivel regional, prevederile legislației federale privind protecția împotriva zgomotului sunt completate și puse în aplicare prin legi sau ordonanțe regionale. De regulă, autoritățile regionale de mediu sunt responsabile de aplicarea acestora.

În conformitate cu articolului 22 al BImSchG, impactul nociv asupra mediului trebuie evitat sau redus, în măsura în care acest lucru este posibil conform stadiului actual al tehnicii. Impactul nociv asupra mediului care nu poate fi evitat trebuie limitat la un nivel minim.

Legea federală mai sus detaliată este completată de [Instrucțiunile tehnice privind protecția împotriva zgomotului \(TA Lärm\)](#) și de [Ordonanța privind protecția împotriva zgomotului produs de instalațiile sportive \(BImSchV\)](#). Acestea stabilesc obligațiile operatorilor de instalații precum și valorile limită. BImSchG și TA Lärm se aplică tuturor tipurilor de zgomot industrial, inclusiv restaurantelor, barurilor, cluburilor și discotecilor.

În ceea ce privește protecția împotriva zgomotului în cazul instalațiilor de agrement, în completarea BImSchG se aplică reglementări de drept regional, care țin seama de particularitățile locale și regionale.

Legile privind protecția împotriva emisiilor conțin cerințe privind comportamentul persoanelor care pot provoca efecte nocive asupra mediului (de exemplu, zgomot și poluarea aerului). Ca principiu de bază, aceste legi prevăd obligația de a da dovadă de considerație/respect, fiecare persoană trebuind să se comporte astfel încât să evite producerea de efecte nocive asupra mediului.

Legile landurilor privind protecția împotriva imisiilor (zgomotul recepționat sau resimțit) stabilesc, în special, orele de odihnă/ repaus pe timpul nopții. Dispozițiile în acest sens se regăsesc, de exemplu, în [articolul 9 din Legea regională privind protecția împotriva imisiilor din Renania de Nord-Westfalia](#) sau în articolul [10 din Legea regională privind protecția împotriva imisiilor din Brandenburg](#).

[Ghidul privind zgomotul provenit din activitățile de agrement](#) al [Grupului de lucru al landurilor pentru controlul imisiilor \(LAI\)](#) din 6 martie 2015 conține informații privind determinarea (calcularea) și evaluarea zgomotului provenit de la facilitățile de agrement, valorile limită de emisii și propuneri de măsuri de reducere a zgomotului. Ghidul privind zgomotul recreativ nu a fost implementat oficial în toate landurile germane. Cu toate acestea, jurisprudența îl consideră un “raport de expertiză anticipat” și un instrument de sprijin în procesul decizional. Spre exemplu, noua versiune a [Directivei privind zgomotul generat de activitățile recreative](#) a fost publicată și recomandată spre aplicare de către Ministerul Mediului, Climei și Energiei din Baden-Württemberg la 3 septembrie 2015. Directiva se aplică în special următoarelor amplasamente:

- Proprietăți/ terenuri unde au loc evenimente disco, spectacole de muzică live, spectacole de muzică rock, concerte în aer liber, spectacole regulate de artificii, festivaluri folclorice etc., în corturi sau în aer liber,

- săli de jocuri;
- târguri de distracții,
- scene organizate în aer liber,
- cinematografe drive-in,
- parcuri tematice,
- parcuri de distracții,
- locuri de joacă pentru aventură (locuri de joacă Robinson, locuri de joacă pentru activități),
- zone speciale pentru activități de agrement, de exemplu zone pentru grătar,
- zone de înbăiere,
- parcuri acvatice, inclusiv cele operate ca facilități în aer liber împreună cu piscine interioare,
- facilități pentru modele de vehicule, zone acvatice pentru modele de nave,
- pârtii de sanie de vară,
- circuri,
- terenuri de dresaj pentru câini.

Aceste recomandări se referă la protecția populației rezidente din zona înconjurătoare a complexelor de agrement. Ele servesc la evaluarea impactului negativ asupra mediului în sensul BImSchG (a se vedea secțiunea 2.1.1). Un astfel de impact este considerat a exista atunci când vecinii sau publicul larg sunt deranjați în mod semnificativ. În acest context, caracterul semnificativ depinde de intensitatea zgomotului, de destinația zonei, de tipul zgomotului și de durata expunerii.

Astfel, instalațiile de agrement care nu necesită autorizație în temeiul legislației privind protecția împotriva imisiilor trebuie construite și exploatate astfel încât să se prevină efectele nocive asupra mediului. Închiderea în conformitate cu § 25 BImSchG este, în principiu, luată în considerare numai dacă exploatarea duce la pericole pentru viață, sănătate sau bunuri materiale importante și dacă publicul larg sau vecinătatea nu pot fi protejate în mod suficient în alt mod. Această condiție nu ar trebui să fie îndeplinită, de regulă, în cazul instalațiilor de agrement. Cu toate acestea, sunt posibile, de exemplu, restricții privind orele de utilizare pentru a atenua conflictele cu vecinătatea.

În cazurile problematice legate de impactul comportamental asupra mediului, autoritatea competentă este serviciul local de ordine publică al orașului respectiv.

Există și excepții, precum situația în care Autoritățile competente pot acorda, la cerere și în anumite condiții, derogări pentru evenimente recreative și pentru reducerea orelor de odihnă, a se vedea, de exemplu, articolul 9 alineatul (2) punctul 5 din Legea privind protecția împotriva imisiilor din Renania de Nord-Westfalia.

Pentru anumite evenimente sportive de amploare, precum Campionatul European de Fotbal din 2024 și campionatele mondiale și europene anterioare, au fost adoptate derogări explicite la nivel federal⁴. Și landurile pot face derogări de la aceste prevederi, ținând seama de specificul regional și local. Prin urmare, în anumite cazuri sunt posibile derogări de la principiile protecției împotriva zgomotului.

Încălcarea prevederilor menționate mai sus poate constitui contravenție în conformitate cu articolul 117 din Legea privind contravențiile precum și cu articolul 62 al BlmSchG.

De asemenea, în relațiile de vecinătate dintre organizator și locuitorii din zonă, există posibilitatea deschiderii unor acțiuni civile prin care rezidenții solicită despăgubiri și încetarea încălcării drepturilor lor, precum și consecințe în materie de drept de locațiune pentru organizator, în cazul în care acesta închiriaza locul de desfășurare a evenimentului sau spațiile respective.

În plus, pot exista cereri de despăgubire și de încetare a încălcării în temeiul dreptului civil, care decurg din relațiile de vecinătate dintre operator și locuitori, precum și consecințe în temeiul dreptului locativ pentru operator, în cazul în care acesta închiriaza spațiile destinate evenimentului.

Pentru funcționarea localurilor de alimentație publică, inclusiv a teraselor acestora, precum și în ceea ce privește zgomotul provocat de comportamentul clienților, se aplică, de asemenea, cerințele și obligațiile operatorilor menționate mai sus, prevăzute de BlmSchG și de TA Lärm , precum și de reglementările legale corespunzătoare ale landului. Aceste cerințe, precum și alte cerințe impuse operatorilor de localuri de alimentație publică, fac parte, de regulă, din autorizația de funcționare eliberată de Serviciul de Ordine Publică.

În ceea ce privește funcționarea restaurantelor și a cluburilor de noapte, [Legea privind unitățile de alimentație publică \(GastG\)](#) are prioritate în fața BlmSchG , în calitate de lege specială. În conformitate cu articolul 18 alineatul (1), guvernele landurilor sunt împuternicite să stabilească, prin ordonanță, un program de închidere general. De asemenea, guvernele landurilor sunt împuternicite să transfere această competență de a emite ordonanțe către autoritatea supremă a landului sau către alte autorități.

⁴ [BMUKN: Ordonanță privind protecția zgomotului la spectacole publice în aer liber la Campionatul European de Fotbal Masculin 2024 | Legi și reglementări](#)

ITALIA

În termeni generali, „poluarea fonică” reprezintă ansamblul zgomotelor care pot avea efecte negative asupra mediului și sănătății. Acest tip de poluare poate proveni din diverse surse, printre care traficul rutier, activitățile profesionale, evenimentele sociale și echipamentele de uz casnic. Pentru a reduce impactul zgomotului, cadrul juridic prevede măsuri specifice care reglementează diferitele surse ale poluării fonice, precum și contextele în care acestea se manifestă. La nivelul UE, în ianuarie 2025, Curtea Europeană de Conturi a exprimat necesitatea de a alinia valorile maxime ale poluării fonice cu cele recomandate de Organizația Mondială a Sănătății. Această recomandare este cuprinsă în Raportul special nr. 2/2025 „[Poluarea urbană în UE – Orașele au un aer mai curat, dar sunt încă prea zgomotoase](#)”.

La nivel național, cadrul de reglementare al sectorului este alcătuit din următoarele acte legislative de referință (precum și din acte de punere în aplicare):

- [Legea nr.447 din 26 octombrie 1995 \(Legea-cadru privind poluarea fonică\)](#) stabilește principiile fundamentale privind protecția mediului exterior și a mediului de viață împotriva zgomotului; principiile generale stabilite de Legea 447/1995 constituie norme fundamentale pentru regiunile cu statut special și pentru provinciile autonome Trento și Bolzano; menționăm că legea atribuie principiilor introduse valoarea de principii fundamentale care nu pot fi modificate de puterea legislativă atribuită regiunilor în temeiul articolului 117 din [Constituție](#).
- Acest cadru normativ se aplică tuturor activităților care generează zgomot în mediul locuibil și în mediul exterior, zgomot care depășește pragul normal de toleranță și care poate provoca, prin urmare, neplăceri sau perturbări ale activităților umane, pericole pentru sănătatea umană, deteriorarea ecosistemelor, a bunurilor materiale, a monumentelor sau zgomotului care poate interfera cu activitățile desfășurate în interiorul acestor medii, afectând funcționalitatea acestora.
- Legea 447/1995 stabilește diversele responsabilități pentru punerea în aplicare a reglementărilor privind poluarea fonică între stat, regiuni, provincii și municipalități. Astfel, statul este responsabil în primul rând de politici, coordonare sau reglementare. Mai precis, ministerelor competente le revine sarcina de a asigura punerea în aplicare integrală a legii printr-o serie de decrete ministeriale.

Regiunile sunt chemate să definească, printre altele, criteriile (metode, termene și sancțiuni) pe baza cărora municipalitățile trebuie:

- să efectueze clasificarea acustică a teritoriului;

- să identifice modalitățile de monitorizare a respectării de către municipalități a reglementărilor privind poluarea fonică, în special la eliberarea de autorizații de construire;
- să stabilească criterii și condiții pentru identificarea de către municipalități a pragurilor de zgomot care nu respectă limitele legale în zone care prezintă interes din punct de vedere peisagistic și ecologic/ de mediu;
- să stabilească proceduri pentru eliberarea autorizațiilor municipale pentru evenimente deosebit de zgomotoase; să identifice responsabilitățile provinciale în materie de poluare fonică;
- să stabilească criterii pentru elaborarea rapoartelor de evaluare a impactului fonic;
- să identifice criterii de prioritate în vederea reducerii zgomotului.

Provinciilor le sunt încredințate funcțiile administrative privind controlul emisiilor de zgomot, precum și orice alte funcții delegate de regiuni.

Municipalitățile sunt responsabile, printre altele, de zonarea acustică a teritoriului, de adoptarea planurilor de remediere a zgomotului (cu termene de remediere în cazul depășirii valorilor de avertizare), și controlul respectării reglementărilor privind poluarea fonică la eliberarea autorizațiilor de construire în cazul noilor instalații și infrastructurilor utilizate pentru activități de producție, sportive și recreative și a stațiilor de servicii comerciale multifuncționale, a autorizațiilor care permit utilizarea acestora, precum și a măsurilor de acordare a licențelor sau autorizării funcționării activităților de producție.

Menționăm că municipalităților cu peste 100.000 de locuitori le revine obligația de a întocmi Raportul privind nivelul de zgomot al municipalității, conform prevederilor articolului 7 din Legea nr. 447/1995, modificată prin Decretul legislativ nr. 42/2017. Raportul trebuie întocmit o dată la 5 ani; este aprobat de Consiliul municipal și transmis autorităților regionale.

În ceea ce privește sursele de zgomot, Legea nr. 447/1995 identifică:

- surse de zgomot fixe: instalațiile tehnice ale clădirilor și alte instalații conectate la clădiri, chiar și temporar, a căror utilizare produce emisii sonore; infrastructuri rutiere, feroviare, aeroportuare, maritime, industriale, artisanale, comerciale și agricole; centrale eoliene; parcuri; zone utilizate pentru manipularea mărfurilor; depozite ale mijloacelor de transport de persoane și mărfuri; zone utilizate pentru activități sportive și recreative; centralele eoliene se numără printre sursele de zgomot fixe;
- surse de zgomot mobile: toate sursele de zgomot care nu sunt incluse în cele de mai sus;

- surse de zgomot specifice: surse de zgomot identificabile în mod selectiv, care constituie cauza unei potențiale poluări fonice și contribuie la nivelul de zgomot ambiental, conform definiției din [Decretul Ministerial din 16 martie 1998](#).

Legea nr. 447/1995 prevede următoarele sancțiuni administrative:

1. În conformitate cu prevederile [articolului 650 din Codul penal](#), persoana care nu respectă ordinul adoptat în mod legal de autoritatea competentă în temeiul articolului 9 se pedepsește cu o sancțiune administrativă constând în plata unei sume cuprinse între 2.000 și 20.000 de euro.
2. Persoana care, în exploatarea sau utilizarea unei surse fixe sau mobile de emisii sonore, depășește valorile-limită menționate la articolul 2 alineatul (1), stabilite în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a), va fi pedepsită cu o sancțiune administrativă constând în plata unei sume cuprinse între 1.000 și 10.000 de euro.
3. Încălcarea normelor de aplicare menționate la articolul 11 și a dispozițiilor adoptate în aplicarea prezentei legi de către stat, regiuni, provincii și municipalități se pedepsește cu sancțiune administrativă constând în plata unei sume cuprinse între 500 și 20.000 de euro.

[Decretul legislativ nr. 194 din 19 august 2005](#), act normativ complementar legii-cadru, introduce cartografierea zgomotului și planuri de acțiune pentru reducerea zgomotului în zonele urbane, în apropierea infrastructurii de transport și a locurilor de divertisment. Acesta se concentrează asupra zgomotului ambiental generat de infrastructura de transport, de amplasamentele de activitate industrială și de aglomerările cu peste 250.000 de locuitori.

[Codul civil](#), respectiv [Codul penal](#), reglementează aspectele civile legate de interesele de producție și de relațiile dintre fonduri, precum și aspectele penale legate de tulburarea liniștii publice și de depășirea limitelor de emisii în cadrul exercitării unei activități sau meserii zgomotoase.

Spre exemplu, [articolul 659 din Codul penal](#) prevede, printre infracțiunile care aduc atingere ordinii publice, infracțiunea de perturbare a activităților sau a odihnei altor persoane, identificând două cazuri distincte. Primul paragraf pedepsește pe oricine care, prin strigăte și zgomot, sau prin utilizarea abuzivă a instrumentelor sau semnalelor sonore, sau prin provocarea sau neîmpiedicarea țipetelor animalelor, perturbă activitățile sau odihna persoanelor, sau spectacolele, adunările sau petrecerile publice, cu o pedeapsă de închisoare de până la trei luni sau o amendă de până la 309 euro. Al doilea paragraf pedepsește pe oricine practică o profesie sau o meserie zgomotoasă împotriva dispozițiilor legii sau a cerințelor autorității, în acest caz, amenda variind între 103 și 516 euro.

[Decretul legislativ nr. 81 din 9 aprilie 2008 \(Legea consolidată privind sănătatea și securitatea în muncă\)](#) conține dispoziții specifice privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor de expunere la zgomot în timpul muncii, stabilind limite de expunere și măsuri de prevenire și protecție.

[Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 14 noiembrie 1997](#) stabilește limite absolute de imisie pentru mediul exterior într-un tabel unic valabil pentru toate tipurile de surse, precum și limite de imisie diferențiate. Decretul stabilește, de asemenea, limite de emisie care trebuie înțelese, mai corect, ca „niveluri de emisie legate de o sursă specifică evaluate la receptor” și care trebuie respectate de sursele individuale de zgomot.

[Decretul din 16 martie 1998](#) stabilește tehnicile de detectare și măsurare a poluării fonice.

LUXEMBURG

În Luxemburg, guvernul a adoptat reglementări specifice pentru gestionarea zgomotului generat de evenimentele publice în aer liber și pentru funcționarea restaurantelor și a cluburilor de noapte, în special în zonele rezidențiale.

[Regulamentul Marelui Ducat din 16 noiembrie 1978](#) stabilește nivelurile maxime de zgomot pentru muzica difuzată în incinta localurilor și în vecinătatea acestora. În plus, utilizarea difuzoarelor este reglementată prin [decret](#). Aceste reglementări vizează controlul emisiilor de zgomot generate de evenimentele publice pentru a reduce la minimum deranjul cauzat locuitorilor. Municipaliitățile, precum orașul Luxemburg, au propriile reglementări privind ordinea și siguranța publică care abordează gestionarea zgomotului. De exemplu, Regulamentul general al poliției din orașul Luxemburg include dispoziții privind gestionarea zgomotului generat de evenimentele publice.

Funcționarea restaurantelor și a cluburilor de noapte este reglementată de [Legea din 10 iunie 1999 privind unitățile clasificate](#), cu modificările ulterioare. Această lege permite primarilor să stabilească condiții pentru funcționarea unităților aflate în jurisdicția lor, cu scopul de a menține ordinea publică. Se aplică, de asemenea, Regulamentul Marelui Ducat din 16 noiembrie 1978, care stabilește nivelurile maxime de zgomot pentru muzica din localuri și din împrejurimile acestora. Reglementările municipale specifică în detaliu nivelurile acceptabile de zgomot și orele de funcționare pentru a reduce perturbările în zonele rezidențiale. De exemplu, orașul Luxemburg interzice utilizarea utilajelor zgomotoase între orele 21:00 și 08:00 și restricționează astfel de activități duminică și în sărbătorile legale.

Pentru informații detaliate, puteți consulta [pagina dedicată gestionării zgomotului în orașul Luxemburg](#).

În Luxemburg, reglementările privind zgomotul sunt stabilite în principal la nivel național, existând dispoziții specifice care vizează diverse surse de zgomot, inclusiv spectacolele publice în aer liber și evenimentele muzicale, după cum urmează:

- Regulamentul Marelui Ducat din 16 noiembrie 1978 stabilește nivelurile maxime admise de zgomot pentru muzica difuzată în incinta localurilor și în imediata lor vecinătate. Reglementarea vizează controlul emisiilor de zgomot pentru a preveni deranjarea publicului;
- Decretul Marelui Ducat din 15 septembrie 1939 reglementează utilizarea dispozitivelor de amplificare a sunetului, cum ar fi radiourile, fonografele și difuzoarele, în spațiile publice, asigurându-se că funcționarea acestora nu provoacă deranj public.

La nivel local, fiecare municipalitate, în acest caz, Luxemburgul, are dreptul de a implementa [reglementări suplimentare](#) adaptate contextului specific. Astfel, reglementările locale privind gestionarea zgomotului generat de evenimentele publice reglementează nivelurile de zgomot admise, precum și programul de funcționare și cerințele specifice pe care organizatorii de evenimente trebuie să le respecte pentru a reduce la minimum deranjul cauzat locuitorilor.

Trebuie menționat că în conformitate cu articolul 561 din [Codul penal luxemburghez](#), persoanelor care provoacă perturbări fonice, în special în timpul perioadelor de odihnă stabilite (de obicei între orele 22:00 și 07:00), li se aplică sancțiuni. Contravenienții pot fi amendați cu sume cuprinse între 25 și 250 de euro pentru acțiuni care tulbură liniștea publică în timpul nopții.

De asemenea, Regulamentul general al poliției din orașul Luxemburg interzice utilizarea utilajelor zgomotoase, cum ar fi mașinile de tuns iarbă și ferăstraiele, între orele 21:00 și 08:00 în zilele lucrătoare, cu restricții suplimentare duminică și în timpul sărbătorilor legale. Încălcările pot duce la aplicarea unei amenzi imediate de 25 €, care trebuie achitată în termen de 15 zile. În caz de neplată, se aplică amenzi între 25 € și 250 €.

Menționăm că persoanele afectate negativ de perturbările cauzate de zgomot au opțiunea de a solicita despăgubiri civile. Părțile afectate pot depune o plângere la autoritățile locale sau pot iniția un proces civil pentru a solicita despăgubiri sau pentru a impune încetarea activității perturbatoare. Succesul unor astfel de cereri depinde, de obicei, de demonstrarea faptului că zgomotul constituie o perturbare anormală care depășește inconvenientele obișnuite din vecinătate. Pentru a susține cererea, pot fi necesare documente, mărturii ale martorilor și evaluări ale experților.

SLOVENIA

În Slovenia, producerea de zgomot la evenimentele publice este reglementată de [Decretul privind utilizarea echipamentelor de sonorizare care generează zgomot la reuniuni și evenimente](#), care permite ca nivelurile de zgomot să depășească valorile-limită ale indicatorilor de zgomot, dar nu și nivelurile critice.

În conformitate cu Decretul menționat mai sus, organizatorul unui eveniment public trebuie să obțină o autorizație administrativă pentru utilizarea echipamentelor de sonorizare în aer liber, în conformitate cu prevederile Legii privind protecția mediului și ale dispoziției autorității locale competente (municipalitate). Certificatul de înregistrare a echipamentelor de sonorizare și autorizația pentru poluarea fonică excesivă temporară sunt eliberate de Serviciul de Protecție a Mediului al autorității municipale locale⁵ pe teritoriul căreia urmează să aibă loc evenimentele.

Articolul 6 al Decretului reglementează așa-numita procedură A, potrivit căreia cererea pentru eliberarea autorizației pentru poluarea fonică excesivă temporară a mediului trebuie însoțită de un raport privind emisiile de zgomot în mediu, întocmit de către organizatorul evenimentului (raportul va conține următoarele informații: amplasarea echipamentelor de sonorizare, amplasarea fiecărui difuzor în raport cu suprafața locului de desfășurare a evenimentului, precum și direcția axelor principale ale difuzoarelor). Cererea trebuie să fie însoțită de un certificat de plată a taxei administrative sau de o dovadă corespunzătoare a scutirii de la aceasta.

Raportul privind emisiile de zgomot poate fi întocmit de către o persoană autorizată pentru efectuarea de monitorizare operațională a zgomotului pentru sursele de zgomot. În cazul în care raportul privind emisiile de zgomot pentru o clădire rezidențială individuală nu evaluează expunerea la zgomot, cererea de eliberare a autorizației pentru poluare fonică excesivă temporară trebuie să fie însoțită și de declarații din partea proprietarilor clădirii rezidențiale sau ai apartamentelor din aceasta, care atestă că aceștia sunt de acord cu utilizarea dispozitivelor sonore la eveniment. Pe baza acestor declarații, zonele protejate ale clădirilor rezidențiale sau ale apartamentelor deținute de semnatarii declarațiilor nu vor fi considerate zone protejate în temeiul Decretului pe durata evenimentului.

Articolul 8 din Decret reglementează procedura B, conform căreia autoritatea locală poate să elibereze un permis pentru poluarea fonică excesivă cu caracter temporar unui organizator de evenimente fără depunerea raportului mai sus descris, doar pe baza unei cereri la care este anexată o documentație privind puterea electrică nominală și numărul

⁵ Autorizația pentru poluarea fonică excesivă temporară se eliberează de către autoritatea municipală competentă, cu condiția ca cererea să fie depusă cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea evenimentului.

de instalații de sonorizare, precum și a unui plan al locului de desfășurare al evenimentului și al împrejurimilor imediate ale acestuia. Se va lua astfel în considerare distanța dintre difuzoare și cele mai apropiate clădiri, precum și numărul difuzoarelor, care nu poate fi mai mare de șase. Cererea trebuie să fie însoțită de un certificat de plată a taxei administrative sau de o dovadă corespunzătoare a scutirii de la aceasta.

Echipamentele de sonorizare pot fi utilizate la un eveniment chiar și fără autorizație, cu condiția ca utilizarea acestora să respecte dispozițiile articolului 12 din decret (dispozitivele sonore nu provoacă poluarea fonică excesivă). Cererea de utilizare a echipamentelor de sonorizare trebuie să fie însoțită de următoarele informații (articolul 14):

- persoana responsabilă de organizarea reuniunii sau a evenimentului,
- locul de desfășurare a reuniunii sau a evenimentului,
- ora la care are loc reuniunea sau evenimentul,
- ora de începere și de încheiere a utilizării echipamentelor de sonorizare,
- tipul și numărul echipamentelor de sonorizare, numărul difuzoarelor și
- locul în care urmează să fie instalate echipamentele de sonorizare.

Cererea trebuie să fie însoțită de un certificat de plată a taxei administrative sau de o dovadă corespunzătoare a scutirii de la aceasta. Utilizarea echipamentelor de sonorizare trebuie raportată autorității locale competente cu cel puțin 7 zile înainte de eveniment.

Trebuie menționat că zgomotul și protecția mediului de viață împotriva zgomotului sunt reglementate de [Decretul privind valorile-limită ale indicatorilor de zgomot ambiental](#) (denumit în continuare Decretul nr. 1) și de Decretul privind utilizarea echipamentelor sonore generatoare de zgomot la reuniuni și evenimente (denumit Decretul nr. 2), descris mai sus.

Dispozițiile Decretului nr. 1 se aplică zgomotului ambiental cauzat de emisiile de zgomot continue sau intermitente provenite de la una sau mai multe surse de poluare fonică ambientală într-o anumită zonă de utilizare primară a terenului sensibilă la zgomot, inclusiv zgomotul provenit de la unitățile de ospitalitate sau de divertisment ale căror activități se desfășoară în spațiul închis sau acoperit al unei clădiri. Decretul nr. 1 stabilește valori limită pentru indicatorii de zgomot pentru diferite momente ale zilei (vezi articolul 5).

Zonele rezidențiale sunt, conform Decretului nr. 1, zone de protecție împotriva zgomotului de nivel II (vezi articolul 4). Nivelurile de protecție împotriva zgomotului sunt stabilite pe baza destinațiilor de utilizare a terenurilor, astfel cum sunt prevăzute în planul urbanistic municipal. Astfel, toate zonele cu destinații de utilizare detaliate sunt deja supuse

anumitor niveluri de protecție împotriva zgomotului, care pot fi redefinite doar în cadrul unei modificări a planului urbanistic municipal.

În cazul reuniunilor sau evenimentelor, dacă acestea se desfășoară în aer liber, în spațiul deschis al unei clădiri sau pe o suprafață deschisă sau neacoperită a unei clădiri sau structuri și se utilizează echipamente de sonorizare, se aplică dispozițiile Decretului nr. 2.

Funcționarea unităților de ospitalitate sau de divertisment în ceea ce privește zgomotul este reglementată de articolele de la 9 la 13 din Decretul nr. 1, care prevăd că o sursă de zgomot nu trebuie să provoace poluare fonică excesivă și, în cazul în care provoacă poluare fonică excesivă, nu ar trebui exploatată.

Punerea în aplicare a Decretelor nr. 1 și nr. 2 este supravegheată de inspectorii competenți în domeniul protecției mediului, în conformitate cu [Legea privind protecția mediului](#).

Pentru mai multe informații cu privire la răspunderea penală, administrativă și civilă a contraveniențelor și despăgubirea persoanelor afectate, consultați dispozițiile articolelor 3, 4 și 5 ale Decretului privind valorile-limită ale indicatorilor de zgomot ambiental, precum și prevederile articolului 133 (vezi para. 3) din [Codul obligațiilor](#).

UNGARIA

Ministerul Afacerilor Energetice este responsabil de protecția mediului. [Site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Mediului](#), administrat de minister, conține numeroase informații privind protecția împotriva zgomotului. Aici sunt oferite informații generale, legislație relevantă, hărți de zgomot și informații privind modalitățile de reducere a zgomotului ambiental.

Principalele norme din acest domeniu sunt reglementate de [Legea LIII din 1995 privind normele generale de protecție a mediului](#).

Pe lângă legislația națională generală, reglementările administrațiilor locale pot conține, de asemenea, dispoziții privind protecția împotriva zgomotului. Acestea includ, de obicei, norme referitoare la activitățile casnice ale locuitorilor și norme privind organizarea de evenimente în spații publice. Ordonanțele locale privind zgomotul nu trebuie să contravină legislației de nivel superior.

În conformitate cu secțiunea 48 a legii mai sus menționate, administrațiile municipale pot adopta decrete și decizii privind protecția mediului. Responsabilitățile consiliilor reprezentative ale administrațiilor municipale în acest domeniu includ:

- desemnarea zonelor care beneficiază de protecție specială împotriva poluării fonice;
- desemnarea zonelor de liniște;
- stabilirea normelor locale privind poluarea fonică.

În cazul evenimentelor, organizatorul depune o cerere la primărie, iar în urma acesteia notarul municipal (*“jegyző”* – este numit de către primar, se află la conducerea administrației locale, pregătește și sprijină activitatea consiliului local și pe a primarului, punând în aplicare deciziile acestora) sau primarul poate stabili o limită a emisiilor sonore.

În cazul în care autoritatea de mediu (notarul municipal) constată că zgomotul provenit din surse recreative sau industriale depășește valoarea limită de emisie fonică, aceasta poate aplica o amendă administrativă sau poate iniția o procedură de constatare a încălcării legii. Normele de calcul pentru aplicarea amenzilor sunt prevăzute în [Decretul guvernamental nr. 284/2007 \(29 octombrie\) privind anumite norme de protecție împotriva zgomotului și vibrațiilor ambientale](#).

[Legea CLXIV din 2005 privind comerțul](#), secțiunea 6 (aliniatele (5)-(7)), reglementează programul de lucru și funcționarea unităților comerciale:

(5) Autoritatea pentru Comerț poate impune restricții în legătură cu programul de noapte al unităților comerciale (între orele 22:00 și 06:00), la cerere sau din oficiu – în vederea asigurării dreptului vecinilor la un mediu de viață sănătos și a dreptului la liniște – dacă acestea generează zgomot care depășește limitele stabilite în alte acte legislative specifice. În timpul aplicării restricției, Autoritatea pentru comerț poate dispune ca unitatea comercială să rămână închisă în timpul orelor de noapte până la remedierea încălcării;

(6) În cadrul activităților comerciale, nu se pot utiliza efecte sonore în scop publicitar sau pentru transmiterea unui mesaj comercial dacă acestea generează un nivel de zgomot care depășește limitele prevăzute de alte acte normative specifice;

(7) Pentru divertismentul clienților, unitățile de ospitalitate pot oferi și/sau organiza programe muzicale, spectacole și programe de dans, precum și alte forme de divertisment similare, numai dacă acestea nu generează un nivel de zgomot care depășește limitele prevăzute de alte acte normative specifice.

Menționăm că Autoritatea pentru comerț poate aplica următoarele măsuri legale:

a) în cazul în care activitatea comerciantului generează emisii de zgomot ambiental care depășesc limitele prevăzute de alte acte normative, în vederea asigurării dreptului vecinilor la un mediu de viață sănătos și a dreptului lor la liniște în imediata vecinătate a unității comerciale și în raza de acțiune efectivă a activităților comerciale:

a.a) restricții asupra unității comerciale între orele 22:00 și 06:00 sau să dispună închiderea unității comerciale pe timpul nopții până la încetarea încălcării,

a.b) interzicerea sau restricționarea serviciilor prestate în unitatea comercială pentru divertismentul oaspeților,

a.c) interzicerea sau restricționarea utilizării oricăror efecte sonore în scopul publicității sau al transmiterii oricărui mesaj comercial;

b) interzicerea activităților neautorizate și a activităților desfășurate cu încălcarea reglementărilor, precum și a vânzării anumitor produse.

În cazul restaurantelor și al unităților de catering, notarul municipal este, de asemenea, autoritatea de primă instanță. Notarul municipal are dreptul de a impune o amendă de mediu sau de a dispune închiderea imediată a unității în cazul depășirii valorii limită a emisiilor de zgomot.